

[Hove Sørensen]

kan også konstatere, at både kommuner og amter og især øboerne bakker det op; de sidste måske mest, fordi de har set i øjnene, at det er det bedst opnåelige.

Jeg mener dog, at vi i forbindelse med lovforslaget kunne kigge lidt på, om det ikke var rimeligt at begynde at stille nogle krav i forbindelse med de penge, der nu bevilges til færgerstøtte, nogle krav, der gik i retning af antal afgang, nogle krav til takspolitikken, og øboerne har udtalt, at det var ønskeligt, at færgerne overnattede på øerne; det er rart at have en færge i nærheden, hvis der opstår sygdom og man pludselig har brug for at komme til fastlandet. Jeg vil bede miljøministeren kigge på, om det praktisk lader sig gøre, og i den forbindelse også gennemføre de forhandlinger, der måtte være nødvendige, med de berørte organisationer.

Takspolitikken kunne også bruges til at styre turismen og fremme den lette turisme, som vi har talt om, samt bremse bilturister og campingvogne, som slider uforholdsmæssigt meget på øernes natur. Der er jo øer, der er så små, at det ikke har nogen fornuft at fragte turister i biler derover; i hvert fald må det være dyrt, hvis man gør det. Jeg mener også, der må stilles krav om, at taksterne for øboerne er meget lave, og at taksterne for den fragt, som er nødvendig for, at øernes erhvervsliv kan eksistere, også bliver tilgode-set.

Vi har set i undersøgelser, at der dér, hvor der er den korteste transporttid fra øerne til fastlandet, er en befolkningstilvækst på øerne, og det kunne friste til at tænke den tanke, at vi så må have nogle hurtigere personfærger. Jeg vil ikke afvise den tanke, men jeg vil i hvert fald advare imod, at man begynder at investere i hurtige personfærger, inden man har haft en forsøgsperiode med lejede færger af forskellige typer, som sejler hurtigere, men jeg kan forudse nogle store problemer med is og dårlige vejrforhold om vinteren i de danske farvande. Så hvis vi skal gå ind for den tanke, som kan være meget tiltalende, mener jeg, det er en forudsætning, at der bliver etableret forsøg.

Jeg håber ikke, vi er færdige med at diskutere forbedrede trafikforhold for øerne efter vedtagelsen af denne lovgivning. Jeg mener, vi ideelt set må arbejde på, at færge-driften kommer til at indgå som et integreret led i de fælleskommunale trafikselskaber, og

at den takspolitik, man fører dér, også overføres på færgerne, sådan at en afstand til søs koster det samme som en afstand med bus til lands.

Jeg håber ikke, at nogen betragter øernes problemer som løst med gennemførelsen af færgerstøtteleven. Det er de bestemt ikke, hvad den forudgående debat også har vist. Det er kun et skridt på vejen, men ikke et uvæsentligt skridt, det erkender jeg.

Grethe Kindberg Jørgensen (CD):

Som jeg sagde under redegørelsen, har et af de største problemer for øerne været hele spørgsmålet om færgeruterne, trafikbetjeningen af øerne. Statens driftsstøtteandel på højst 10 mill. kr. plus den årlige regulering efter transportprisindekset kan vi helt tilslutte os, hvilket jo alt i alt med amtskommunernes og kommunernes støtte giver mindst 30 mill. kr. Det beløb vedrører kun driften, og flere kommunale instanser har påpeget, at der er noget urimeligt i, at kommunerne selv skulle betale for udgifterne i forbindelse med anlæg og drift. Hertil vil jeg gerne lige sige, at de kommunale offentlige institutioner ofte glemmer de indtægter, der trods alt er fra øerne. Øboerne betaler jo også skat, de betaler ejendomsskat, og den er ofte meget stor, især på de øer, hvor sommerhusområderne er udbredt.

Jeg er vidende om, at støtten til de små ruter ofte opfattes af øboerne nærmest som en slags socialhjælp, og man kunne derfor godt ønske sig, at de kommunale organisationer var lidt mere øbovenlige. Turistlivet, herunder fritidssejlerne, lægger mange penge på øerne, og også en del af disse penge tilfalder trods alt de kommunale institutioner.

Flere har været inde på, at der i kommunerne er oprettet kontaktudvalg, og har været positive over for det. Det er jeg også, men jeg tror ikke altid, at dette kontaktudvalg fungerer, som det virkelig burde. Man foretager nok en høring, man kalder øboen ind, men når han så er vendt hjem, har man faktisk glemt, han har været der. Man retter sig nemlig ikke efter det, der fra øboens side blev påpeget i kontaktudvalget. Det glædede mig derfor meget at høre, at ministeren eventuelt vil prøve at foretage en stramning på dette område.